

اخبار محیط زیست ایران

در پی بمباران آب شیرین کن بونجی در غرب
شهرستان جاسک ۲۰ روستای ۱۰ هزار
نفری بی آب شد

مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب هرمزگان :

در ادامه جنایات و حملات تروریستی دشمن آمریکایی به زیرساخت‌های استان هرمزگان، این بار آب شیرین کن بونجی در غرب شهرستان جاسک مورد حمله تروریستی قرار گرفت که در اثر آن تامین آب آشامیدنی ۲۰ روستا با جمعیتی حدود ۱۰ هزار نفر با اختلال کامل مواجه شد.

در این حمله، ایستگاه پمپاژ برداشت آب خام از دریا و همچنین ترانس برق مربوط به آب شیرین کن بونجی با ظرفیت تولید ۲۱۵۰ مترمکعب در شبانه روز به طور کامل تخریب شده است.

در پی این حمله، هم اکنون آب شرب ۲۰ روستای منطقه با جمعیتی حدود ۱۰ هزار نفر به طور کامل قطع شده و این روستاها با بحران بی آبی مواجه هستند.

منبع: سلامت نیوز

پیامدهای جنگ علیه ایران؛

سایه جنگ بر حیات وحش ایران؛

گزارش آسوشیتدپرس از بحران جدید زیست محیطی

خبرگزاری آسوشیتدپرس در گزارشی هشدار داد که حملات نظامی اخیر، در کنار بحران‌های اقلیمی و اقتصادی، بقای گونه‌های نادر و زیستگاه‌های طبیعی ایران را با تهدیدی بی‌سابقه روبرو کرده است.

- **تخریب زیستگاه‌ها و سلب امنیت:** انفجارها و حملات نظامی علاوه بر آلودگی آب، خاک و سواحل خلیج فارس، باعث آوارگی حیات وحش و اختلال در چرخه زادآوری آن‌ها شده است.

- **تشدید خطر انقراض و قاچاق:** در حالی که ۸۶ گونه جانوری ایران (مانند یوزپلنگ آسیایی و گوزن زرد) در خطر انقراض قرار دارند، بحران اقتصادی به گسترش قاچاق پرندگان شکاری دامن زده است.

- **محدودیت‌های مالی و دسترسی:**

تحریم‌ها منابع مالی پروژه‌های حفاظتی را محدود کرده و شرایط جنگی نیز مانع دسترسی محیط‌بانان به مناطق حساس (به ویژه جزایر خلیج فارس) شده است.

با وجود این بحران‌ها، فعالان محیط زیست ایران همچنان بر آموزش جوامع محلی و جلب مشارکت‌های مردمی به عنوان تنها راه نجات تنوع زیستی کشور تأکید می‌کنند.

منبع: سایت ویستا ایران

روایت قربانیان جنایت‌های آمریکا در ایران

حمله اخیر آمریکا به زیرساخت‌های غیرنظامی و نظامی ایران، از جمله پاسگاه محیط‌بانان هرمزگان و آسایشگاه سربازان، جان شماری از هموطنان و اعضای خانواده آن‌ها را گرفت .

- حملات به اهدافی نظیر پاسگاه‌ها و مراکز استراحت، کشته‌شدگان غیرنظامی و نظامی را در پی داشته است • تلفات انسانی شامل خانواده‌های محیط‌بانان و سربازانی بوده که در انتظار پایان خدمت خود کشته شدند • مراکز انرژی و بندرها نیز هدف قرار گرفته و باعث قطعی برق و آب در شهرهایی چون یزد شده است.

حمله به پاسگاه محیط‌بانان هرمزگان و کشته شدن اعضای خانواده یک محیط‌بان، تنها تازه‌ترین نمونه از گسترش دامنه قربانیان جنگ است. در این برنامه ویژه، با مرور حمله به زیرساخت‌های غیرنظامی، از بندرها و مراکز انرژی تا آسایشگاه سربازان، یادآوری می‌کنیم که با تدوام این جنگ، هر روز بر فهرست قربانیان این جنگ افزوده می‌شود و پشت هر نام، زندگی و خانواده‌ای از هم می‌پاشد.

در دور جدید حملات آمریکا علیه ایران نیز تعداد زیادی از هموطنان ما کشته شدند؛ کشته‌شدگانی که فقط به نیروهای نظامی محدود نمی‌شوند. آمریکا در حالی مدعی هدف قرار دادن مراکز نظامی است که در عمل، بسیاری از اهداف غیرنظامی هم مورد حمله قرار گرفته‌اند؛ از برج مراقبت چابهار گرفته تا اسکله‌های

مکان‌های غیرنظامی آسیب‌دیده در حملات اخیر به جنوب ایران

در حملات یک هفته اخیر به ایران، که بیشتر استان‌های جنوبی هدف قرار گرفته و تعدادی از مناطق غیرنظامی هم آسیب دیده‌اند؛ از جمله پاسگاه محیط‌بانان سیدجوذر در منطقه حفاظت‌شده طارم هرمزگان که یک مامور محیط‌بان به همراه دو فرزند و یک عروسش در پاسگاه زندگی می‌کرده است.

رضا رستگار، فرمانده یگان حفاظت محیط‌زیست درباره این حمله گفت: «شامگاه سه‌شنبه ۲۳ تیرماه ۱۴۰۵، پاسگاه محیط‌بانان سیدجوذر در منطقه حفاظت‌شده طارم شهرستان حاجی‌آباد استان هرمزگان هدف اصابت دو پرتابه قرار گرفت. محیط‌بان حسن‌زاده در زمان وقوع حادثه به دلیل حضور در مأموریت گشت و پایش منطقه، در سلامت کامل است». منطقه حفاظت‌شده طارم در جنوب حاجی‌آباد و ۱۵۰ کیلومتری شمال بندرعباس واقع است.

آقای رستگار در ادامه صحبت‌هایش گفت که «پاسگاه محیط‌بانان سیدجوذر تنها پاسگاه این منطقه بود و در این حمله به طور کامل تخریب و تجهیزات آن نیز از بین رفت».

مرتضی آخوندی، عکاس تصویر معروف خاکسپاری دانش‌آموزان مدرسه شجره طیبه میناب تصاویری از آوارهای این پاسگاه محیط زیست منتشر کرده است./

منبع: بی بی سی

حملات هر روز بلندتر می‌شود؛ و پشت هر اسم، یک زندگی، یک خانواده و یک دنیای از دست‌رفته وجود دارد.

منبع: رادیو زمانه

آب، سلامت و عدالت:

بحران نه چندان نهان ایران در پسا جنگ

کاهش ۳۰ میلیارد مترمکعبی منابع آب تجدیدپذیر ایران در نیم‌قرن اخیر، زنگ خطری برای امنیت غذایی، سلامت عمومی و عدالت اجتماعی به صدا درآورده است. این بحران، استان‌های متعددی را در آستانه تنش شدید آبی، قرار داده و بار سنگین آن بیش از همه بر دوش جوامع حاشیه‌ای، کشاورزان کوچک‌مقیاس، زنان و کودکان افتاده است.

مهسا نقوی شیخ‌الاسلامی، کارشناس محیط زیست، در گفت‌وگو با زمانه با تشریح مفهوم «اکسپوزوم آب» و تأثیر تجمعی مواجهه‌های زیست‌محیطی، اجتماعی و شیمیایی بر سلامت انسان، بر ضرورت بازسازی مبتنی بر عدالت زیست‌محیطی و تاب‌آوری اجتماعی تأکید می‌کند و هشدار می‌دهد که در شرایط ژئوپلیتیکی پرتنش، «اکسپوزوم جنگ» می‌تواند ابعاد این بحران را به طرز بی‌سابقه‌ای چندبرابر کند.

منابع آب تجدیدپذیر ایران طی چند دهه گذشته، حدود ۳۰ میلیارد مترمکعب کاهش یافته و از ۱۳۰ میلیارد به کمتر از ۱۰۰ میلیارد مترمکعب رسیده است. این بحران، که تحت تأثیر تغییرات اقلیمی، کاهش بارندگی، افزایش دما، برداشت بی‌رویه و ناترازی عرضه و تقاضا شکل

بندرعباس و بوشهر که خسارت‌های جانی و مالی زیادی به مردم، به‌ویژه صیادان، وارد کرده‌اند.

اما حمله به پست سرمحیطبانی در استان هرمزگان، سه‌شنبه ۲۳ تیر ۱۴۰۵، تازه‌ترین نمونه از این حملات است. فهرست قربانیان این حملات هر روز طولانی‌تر می‌شود و هر روز که می‌گذرد، ابعاد تازه‌ای از این درگیری و پیامدهای آن برای مردم ایران آشکار می‌شود. دیروز سه‌شنبه، ارتش آمریکا به یک پست سرمحیطبانی در روستای سیدجوذر، شهرستان حاجی‌آباد در شمال هرمزگان، حمله کرد و سه عضو خانواده جواد حسن‌زاده، محیطبان زحمتکش، جان خود را از دست دادند. سخت و دردناک است که به خاطر کمبود نیروی محیطبانی، نبود امکانات کافی و فاصله زیاد تا محل سکونت، برخی از محیطبانان همچون جواد حسن‌زاده مجبور شده‌اند همراه خانواده در پاسگاه محیطبانی زندگی کنند و بعد، این‌گونه عزیزانشان را از دست دادند. این تنها جدیدترین نمونه از حملاتی است که در ماه‌های اخیر جان شهروندان ایرانی را گرفته است؛ از تهران و میناب تا لامرد و دیگر نقاط کشور.

یکی دیگر از این حملات، هدف قرار دادن آسایشگاه سربازان بود؛ جایی که مأمین استراحت سربازان این سرزمین بود بامداد امروز در آتش بمباران آمریکا سوخت. بر اساس اطلاعات منتشرشده، بامداد امروز آسایشگاه سربازان وظیفه در تیپ ۳۸۸ بمپور نیروی زمینی ارتش، هدف حمله قرار گرفت و متأسفانه شمار زیادی از نیروها جان خود را از دست دادند. یا شاید بهتر باشد عبارت دقیق‌تر را به کار ببرم: آمریکا آن‌ها را کشت. سربازانی که بعضی از آن‌ها فقط چند روز تا پایان خدمت سربازی‌شان فاصله داشتند!

آمریکا در این حملات اخیر، مراکز انرژی ایران را هم هدف قرار داده و به گفته برخی مقام‌های مسئول، این حملات باعث اختلال و قطعی برق و آب در برخی نقاط کشور شده است. این روزها بعضی از هموطنان ما ساعت‌ها با بی‌آبی و بی‌برقی دست‌وپنجه نرم می‌کنند؛ آن هم در اوج گرمای تابستان.

یکی از هموطنان با انتشار ویدئویی در اینستاگرام از قطعی مکرر برق در یزد خبر داده؛ در حالی که پدر بیمارش تازه از بیمارستان مرخص شده و در خانه به دستگاه کمک‌تنفسی نیاز دارد. فهرست قربانیان این

نقوی شیخ الاسلامی تأکید کرد که بیماری‌های امروزی مانند دیابت، بیماری‌های قلبی، سرطان و اختلالات روانی، به ندرت ناشی از یک عامل واحد هستند، بلکه نتیجه تعامل طولانی‌مدت عوامل محیطی و اجتماعی به شمار می‌روند.

او با مقایسه رویکرد اکسپوزوم با نگاه‌های سنتی، گفت که برخلاف پرسش‌های رایج درباره «اثر بحران آب بر سلامت» یا «شناسایی مقصر»، این رویکرد بررسی می‌کند که چگونه مجموعه‌ای از مواجهه‌ها در طول عمر با یکدیگر ترکیب شده و سلامت انسان را شکل می‌دهند. این دیدگاه، رویکردی میان‌رشته‌ای، مبتنی بر شواهد علمی و سلامت‌محور است که بر پیشگیری تمرکز دارد. سپس با تشبیه سلامت انسان به یک فیلم سینمایی، افزود:

بینید، سلامت انسان بیشتر شبیه یک فیلم سینمایی می‌ماند تا یک عکس. اگر فقط یک قاب را از یک فیلم نگاه کنیم، بخش خیلی کوچکی از داستان را می‌بینیم، اما اکسپوزوم کل فیلم زندگی یک فرد را از اول تا آخر تماشا می‌کند؛ همه صحنه‌ها، همه شخصیت‌ها و همه تعاملات.

این نگاهی است که به ما اجازه می‌دهد بفهمیم چرا بعضی افراد و جوامع بیمار می‌شوند و بعضی جوامع دیگر سالم می‌مانند.

نقوی شیخ الاسلامی پس از آنکه این چارچوب را مشخص کرد، در ادامه به موضوع عدالت اجتماعی پرداخت:

اگر بخواهیم بگوییم ، **عدالت زیست‌محیطی یک اصل بسیار ساده ولی قدرتمند است:**

هیچ گروه انسانی صرفاً به دلیل موقعیت جغرافیایی، طبقه اجتماعی و جنسیت نباید سهم نامتناسبی از بار مواجهه‌های محیطی را متحمل شود.

وقتی ما به بحران آب نگاه می‌کنیم از منظر اکسپوزوم، این یک مسئله تک‌عاملی نیست یعنی فقط آب، مدنظر نیست. این یک زنجیره از مواجهه‌های تجمعی است که من با آن می‌گویم اکسپوزوم آب. بگذارید بیشتر توضیح بدهم که این زنجیره‌ها چطور شکل می‌گیرند.

گرفته، چندین استان از جمله خراسان رضوی، خراسان جنوبی، سمنان، یزد، کرمان، سیستان و بلوچستان، اصفهان، قم و قزوین را در آستانه تنش شدید آبی قرار داده است.

طبق شاخص فالکن‌مارک، سرانه آب کشور به کمتر از ۱۳۰۰ مترمکعب در سال رسیده و پدیده‌هایی مانند فرونشست زمین، خشک شدن تالاب‌ها و رودخانه‌ها و افزایش گرد و غبار را تشدید کرده است. هدررفت بالای آب در شبکه‌های توزیع (۲۰-۳۰ درصد) و آلودگی منابع زیرزمینی نیز بر پیچیدگی این بحران افزوده است.

تنش آبی نه تنها امنیت غذایی و معیشت کشاورزان و جوامع محلی را تهدید می‌کند، بلکه با کاهش کیفیت آب (شوری، نیترات و فلزات سنگین) به سلامت عمومی آسیب می‌رساند و خطر بیماری‌های گوارشی، پوستی، تنفسی و حتی سرطان را افزایش می‌دهد. علاوه بر این، استان‌های محروم‌تر و گروه‌های آسیب‌پذیر (روستاییان، زنان، اقلیت‌های قومی) بیشترین بار را متحمل می‌شوند؛ **این نابرابری** در تخصیص منابع آب، مهاجرت‌های اجباری، فقر و تنش‌های اجتماعی را به دنبال داشته و الگوی توسعه ناپایدار را برجسته می‌کند. مقابله مؤثر نیازمند فناوری‌های نوین (مانند بازچرخانی و نانو) همراه با مدیریت عادلانه و اصلاح الگوهای مصرف است.

گفت وگو با خانم مهسا نقوی شیخ‌الاسلامی، کارشناس محیط زیست :

عدالت زیست‌محیطی و مفهوم اکسپوزوم در بحران آب

مهسا نقوی شیخ‌الاسلامی در گفت‌وگو با زمانه ابتدا مفهوم **اکسپوزوم** را به عنوان چارچوب اصلی تحلیل خود معرفی کرد.

او توضیح داد که **اکسپوزوم** به معنای مجموع تمام مواجهه‌های محیطی، اجتماعی و شیمیایی است که یک انسان از ابتدای شکل‌گیری در رحم مادر تا پایان عمر با آن‌ها روبه‌رو می‌شود. به گفته وی، این مواجهه‌ها فراتر از آلودگی هوا بوده و شامل کیفیت آب آشامیدنی، غذا، مواد شیمیایی محیط کار و خانه، عفونت‌ها، داروها، استرس اجتماعی، فقر و سبک زندگی روزمره می‌شوند.

تصمیم تخصیص آب، این پرسش در اولویت قرار گیرد که کدام گروه‌ها بیشترین بار تجمعی مواجهه را متحمل خواهند شد.

اکسپوزوم جنگ و تأثیر درگیری‌ها بر بحران آب و سلامت عمومی

مهسا نقوی شیخ‌الاسلامی درباره تأثیر درگیری‌ها بر بحران آب و سلامت عمومی به یک پژوهش علمی تازه منتشرشده در فوریه ۲۰۲۶ در نشریه علمی «اکسپوزوم» اشاره کرد که مفهوم «اکسپوزوم جنگ» را به طور رسمی وارد ادبیات علمی کرده است.

او به عنوان محقق علوم محیطی توضیح داد که **درگیری‌های مسلحانه در هر نقطه از جهان**، به صورت سیستماتیک به عنوان یک ریسک «مولتی‌پلایر» (چندبرابرکننده) برای سلامت عمومی عمل می‌کنند.

این یعنی چه؟ یعنی جنگ به ندرت فقط یک نوع آسیب واحد ایجاد می‌کند. در عوض چندین مسیر مواجهه را همزمان فعال می‌کند که هر کدامشان به تنهایی خطرناک هستند، اما وقتی با هم ترکیب می‌شوند، اثرشان بسیار شدید می‌شود. مثلاً آسیب به زیرساخت‌های تصفیه آب باعث می‌شود آب آلوده مستقیم وارد چرخه مصرف خانگی شود.

آسیب به تأسیسات انرژی و نفتی هم می‌تواند به آلودگی نفتی خاک و آب‌های زیرزمینی منجر شود؛ ترکیباتی که سال‌ها و گاهی دهه‌ها در محیط باقی می‌مانند.

نقوی شیخ‌الاسلامی افزود:

توجه کنید که مثلاً کودکی که در آینده به دنیا می‌آید و به هیچ عنوان در جنگ نبوده و صدای جنگنده را هم نشنیده، باز هم اکسپوزوم جنگ می‌تواند سال‌ها بر سلامت جسم، روح و روان او اثرگذار باشد. در همان پژوهشی که در ابتدا به آن اشاره کردم، در منطقه جنگ‌زده اوکراین تحقیقی انجام شده بود که غلظت ترکیباتی مثل تری‌هالومتان‌ها - که از فرآورده‌های جانبی گندزدایی آب هستند - در آب آشامیدنی به طور قابل توجهی افزایش پیدا کرده بود و سال‌ها باقی مانده است. این مواد می‌توانند پیامدهای سلامتی بسیار بدی در آینده برای جامعه داشته باشند.

او در ادامه توضیح داد:

مثلاً وقتی منابع آب کاهش پیدا می‌کنند، جوامع حاشیه‌ای مثل قشر آسیب‌پذیر، به خصوص کودکان، زنان و کشاورزان کوچک‌مقیاس، معمولاً کمترین قدرت را برای دسترسی به منابع جایگزین دارند. این یعنی آبی که در دسترس‌شان باقی می‌ماند، کیفیت پایین‌تری دارد و آلودگی میکروبی و شیمیایی بیشتری دارد. همزمان خشک شدن دریاچه‌ها و تالاب‌ها منجر به تشدید توفان‌های گرد و غباری می‌شود که خود همه اینها عوامل شناخته‌شده بیماری‌های مختلفی هستند مثل بیماری‌های تنفسی، بیماری‌های قلبی-عروقی و حتی برخی سرطان‌ها. از طرف دیگر، کاهش آب یعنی کاهش تولید کشاورزی و این یعنی ناامنی غذایی. کشاورز کوچک که اقتصاد خانواده‌اش مستقیم به آب وابسته است، هم از نظر مالی و هم از نظر روانی تحت فشار بسیار شدیدی قرار می‌گیرد.

نقوی شیخ‌الاسلامی نتیجه‌گیری کرد که آب آلوده، گرد و غبار، ناامنی غذایی، استرس و فقر بر روی هم انباشته شده و بار تجمعی سنگینی را بر جوامع آسیب‌پذیر تحمیل می‌کنند.

تحقیقات اپیدمیولوژی اجتماعی این را به روشنی مشخص کرده که استرس‌های مزمن ناشی از فقر و ناامنی معیشتی مسیرهای بیولوژیکی واقعی دارند؛ از افزایش هورمون‌های استرس مثل کورتیزول گرفته تا التهاب مزمن در بدن که همه اینها با بیماری‌هایی مثل بیماری قلبی، دیابت و اختلالات روانی مرتبط هستند. پس آن چیزی که ما می‌بینیم این است که آب آلوده، گرد و غبار، ناامنی غذایی، استرس روانی و فقر، همه اینها روی هم انباشته می‌شوند. اینها اجزای مجزا نیستند؛ یک بار تجمعی مشترکی را بر بدن انسان‌های آسیب‌پذیرتر مثل کودکان و زنان تحمیل می‌کنند. به همین دلیل است که جوامع حاشیه‌ای حتی وقتی در معرض بحران آب قرار دارند، سلامتی‌شان به شکل نامتناسبی بیشتر آسیب می‌بیند چون اکسپوزوم تجمعی‌شان از ابتدا سنگین‌تر بوده است.

از این‌رو، سیاست‌گذاری در حوزه آب باید فراتر از رویکردهای صرفاً مهندسی رفته و بر پایه عدالت زیست‌محیطی طراحی شود؛ به گونه‌ای که در هر

به اعتقاد او، اقتصاد چرخشی آب و بازیافت نیز بسیار مهم است؛ به گونه‌ای که هیچ قطره آبی به عنوان زباله تلقی نشود و آب‌های خاکستری خانگی و پساب‌های صنعتی پس از تصفیه مجدداً به چرخه مصرف بازگردند. علاوه بر این، فناوری‌های پایش هوشمند و سیستم‌های هشدار زودهنگام می‌توانند از تبدیل مشکلات کوچک به بحران‌های بزرگ جلوگیری کنند.

نقوی شیخ‌الاسلامی در پایان نتیجه‌گیری کرد که تاب‌آوری اقلیمی و حکمرانی پایدار آب باید حفاظت از آسیب‌پذیرترین جوامع را در مرکز توجه قرار دهند. او هشدار داد که اگر بازسازی باعث تعمیق نابرابری‌های قبلی شود، عملاً بحران بعدی سلامت عمومی را از همین امروز خواهیم ساخت.

بنابراین بازسازی واقعی باید شامل بازسازی زیرساخت‌ها به همراه بازسازی سلامت جسمی، روانی و اعتماد اجتماعی باشد: یک نکته پایانی در پایان گفت‌وگو اگر بخواهم بگویم، خلاصه‌اش این است که به نظر من امنیت آب، حفاظت از محیط زیست، سلامت عمومی و همه اینها بخش‌های جدایی‌ناپذیری از هم هستند.

از منظر اکسپوزوم، **حفاظت از محیط زیست در نهایت یعنی حفاظت از تک‌تک سلول‌های بدن ما و همچنین حفاظت از سلامت نسل‌های آینده. پس خیلی مهم است که به آن توجه شود.**

برگرفته از رادیو زمانه

هشدار فرونشست زمین در مازندران

کریم سلیمانی «استاد دانشگاه علوم کشاورزی و منابع

به گفته نقوی شیخ‌الاسلامی بر اساس شبیه‌سازی‌های انجام‌شده از حمله به پالایشگاه‌های تهران، این آلاینده‌ها تا هزاران کیلومتر فراتر رفته و کشورهای همسایه را نیز درگیر کرده‌اند. همه این عوامل می‌توانند منجر به افزایش بیماری‌های تنفسی، قلبی-عروقی و سایر بیماری‌ها شوند. او سپس در ادامه نتیجه‌گیری کرد که مدیریت بحران‌های زیست‌محیطی در شرایط ژئوپلیتیکی پرتنش نباید صرفاً واکنشی باشد:

در واقع نیاز به سیستم‌های پایش پیشرفته آب و هوا داریم که بتوانند به سرعت این آلودگی‌ها را شناسایی کنند. زیرساخت‌های حیاتی سلامت مثل تصفیه‌خانه‌های آب باید در هر شرایطی در اولویت قرار بگیرند. از خلال دیگر، برنامه‌های سلامت روان نیز بسیار مهم هستند و باید از همان روزهای اول بحران به آنها رسیدگی شود، نه اینکه بعد از پایان بحران فعال و مورد بحث قرار بگیرند.

بازسازی پایدار و تاب‌آوری اجتماعی پس از بحران آب

مهسا نقوی شیخ‌الاسلامی بازسازی پس از بحران را فراتر از تعمیر زیرساخت‌های فیزیکی دانست. او تأکید کرد که از منظر اکسپوزوم، **بازسازی واقعی باید بر سلامت جمعیت و تاب‌آوری اجتماعی متمرکز باشد و عدالت زیست‌محیطی باید از همان مراحل اولیه طراحی و برنامه‌ریزی وارد فرآیند شود، نه اینکه بعداً به آن اضافه گردد:** این یعنی مشارکت واقعی جوامع محلی، به‌ویژه جوامع آسیب‌پذیر مثل کودکان و زنان، در تصمیم‌گیری‌های مربوط به تخصیص منابع آب و زیرساخت‌ها.

نقوی شیخ‌الاسلامی افزود که **به جای تکیه صرف بر راه‌حل‌های سخت‌افزاری، باید به سمت راه‌حل‌های مبتنی بر طبیعت حرکت کرد؛ برای مثال احیای تالاب‌ها که هم به عنوان فیلتر طبیعی آب عمل می‌کنند و هم زیستگاه‌های حیاتی را باز می‌گردانند.** او کشاورزی دقیق با استفاده از فناوری‌هایی مانند سنسورهای رطوبت خاک و آبیاری هوشمند را یکی از راهکارهای کلیدی دانست که مصرف آب را به شدت کاهش می‌دهد و به کشاورزان کمک می‌کند با حجم کمتری از آب، محصول بیشتری تولید کنند.

همچنین در طرح مرمت جامع چهلستون، بررسی نقشه‌های هوایی از سال ۱۳۳۵ تاکنون برای شناسایی تغییرات باغ و تدوین برنامه حفاظتی پیش‌بینی شده است. باغ چهلستون یکی از ۹ باغ ایرانی ثبت‌شده در فهرست میراث جهانی یونسکو است.

منبع: سایت ایرنا

از پسماند تا تالاب انزلی، چه کسی باید پاسخگو باشد؟

بهای یک اعتراف

اظهار نظر اخیر مدیرکل حفاظت محیط‌زیست گیلان مبنی بر اینکه "هیچ عملکرد قابل دفاعی در حوزه مدیریت پسماند استان وجود ندارد"، از آن دسته سخنانی است که بیش از آنکه به یک پرونده پایان دهد، پرسش‌های تازه‌ای را پیش روی افکار عمومی قرار می‌دهد. اعتراف یک مقام مسئول به ناکارآمدی، در ذات خود می‌تواند نشانه‌ای از صداقت و شفافیت باشد، اما زمانی ارزش واقعی پیدا می‌کند که با پذیرش مسئولیت، ارائه گزارش عملکرد و پاسخگویی نسبت به وظایف قانونی همراه شود. در غیر این صورت، چنین اظهارنظری ممکن است تنها به انتقال بار مسئولیت به سایر دستگاه‌ها تعبیر شود.

وقتی عالی‌ترین مقام محیط‌زیست استان اعلام می‌کند که عملکرد مدیریت پسماند قابل دفاع نیست، طبیعی است که شهروندان بپرسند مسئول این وضعیت چه کسانی هستند؟ آیا این ناکامی تنها متوجه شهرداری‌ها، فرمانداری‌ها و سایر دستگاه‌های اجرایی است یا اداره کل حفاظت

طبیعی ساری «با توجه به تامین آب ۷۰۰ چاه استان مازندران، موضوع فرونشست زمین در مازندران، بسیار جدی است و انتظار داریم که مسئولان استانی به این موضوع توجه کنند. بحث فرونشست در چند سال آینده در مازندران بسیار جدی است.

در زمینه جلوگیری از فرونشست، طرح مناسبی با استفاده از نخبگان علمی، تهیه کردیم و این طرح را به مدیران استانی نیز ارائه دادیم اما نتیجه خاصی دریافت نکردیم.

بهترین زمین‌های کشاورزی استان مازندران در حال حاضر به جای کشت و کار تبدیل به خانه‌های دوم و سوم تبدیل شده و انتظار است در این زمینه به صورت جدی ورود پیدا کنیم.

برگرفته از سایت بایلی‌ها

فرونشست زمین، باغ جهانی چهلستون را با چالش روبه‌رو کرد

مصطفی هادی‌پور، مدیر پایگاه میراث جهانی چهلستون اصفهان:

فرونشست زمین به‌طور غیرمستقیم چاه‌های آب این مجموعه را تحت تأثیر قرار داده و به یکی از چالش‌های اصلی حفاظت از باغ تبدیل شده است. علاوه بر این، افزایش آفات، بیماری‌های قارچی و نیاز به هرس اصولی درختان نیز در دستور کار کارشناسان قرار دارد. برنامه‌هایی مانند سم‌پاشی دوره‌ای، آزمایش مستمر خاک، هرس علمی و پایش وضعیت باغ با همکاری متخصصان اجرا می‌شود.

محیط‌زیست نیز به‌عنوان یکی از ارکان اصلی سیاست‌گذاری، نظارت و هماهنگی، سهم مشخصی در شکل‌گیری این وضعیت دارد؟ این پرسش زمانی جدی‌تر می‌شود که بدانیم بر اساس قوانین موجود، اداره کل حفاظت محیط‌زیست، دبیری کارگروه مدیریت پسماند استان را بر عهده دارد.

پارادوکس یک اعتراف

دبیر کارگروه مدیریت پسماند، صرفاً برگزارکننده جلسات نیست. این جایگاه مسئولیت هماهنگی میان دستگاه‌های اجرایی، پیگیری اجرای مصوبات، ارزیابی عملکرد، ارائه هشدارهای قانونی، مطالبه‌گری از دستگاه‌های متولی و در صورت لزوم، گزارش تخلفات و ترک فعل‌ها به مراجع ذی‌صلاح را بر عهده دارد. به بیان دیگر، اگر مدیریت پسماند را یک پروژه بزرگ استانی بدانیم، **دبیر کارگروه، هم طراح نقشه راه است، هم هماهنگ‌کننده دستگاه‌ها و هم ناظر اجرای برنامه‌ها.**

از همین رو، وقتی دبیر کارگروه اعلام می‌کند که عملکرد مجموعه مدیریت پسماند غیرقابل دفاع است، در واقع به یک شکست مدیریتی اعتراف می‌کند که بخشی از مسئولیت آن نیز متوجه جایگاه حقوقی خود اوست. این همان پارادوکسی است که نمی‌توان به سادگی از کنار آن گذشت؛ زیرا دستگاهی که باید سایر نهادها را به اجرای تکالیف قانونی ملزم کند، امروز از نتیجه عملکرد همان مجموعه ابراز نارضایتی می‌کند.

البته هیچ‌کس منکر آن نیست که مدیریت پسماند در گیلان مساله‌ای چندوجهی است و دستگاه‌های مختلفی در آن نقش دارند، اما همین پیچیدگی، اهمیت جایگاه دبیرخانه کارگروه را دوچندان می‌کند. اگر قرار باشد همه دستگاه‌ها مسئول باشند اما هیچ نهادی پاسخگو نباشد، نتیجه همان وضعیتی خواهد بود که امروز در بسیاری از نقاط استان مشاهده می‌شود.

پرسش‌هایی که باید پاسخ داده شوند

اگر قرار است این اعتراف، آغاز یک مسیر جدید برای شفافیت باشد، انتظار افکار عمومی ارائه پاسخ‌های روشن و مستند به چند سؤال اساسی است. در یک

سال گذشته کارگروه مدیریت پسماند استان چند جلسه تشکیل داده است؟ مهم‌ترین مصوبات این جلسات چه بوده و چه میزان از آن‌ها اجرایی شده است؟ اداره کل حفاظت محیط‌زیست به عنوان دبیر کارگروه، چه گزارشی از روند اجرای این مصوبات در اختیار مردم قرار داده است؟

همچنین باید مشخص شود که در برابر ترک فعل یا قصور دستگاه‌های مسئول، چه اقدامات قانونی انجام شده است؟ آیا پرونده‌ای به مراجع قضایی ارسال شده است؟ چه تعداد اخطار قانونی صادر شده و نتیجه این پیگیری‌ها چه بوده است؟ اگر پاسخ این پرسش‌ها روشن نباشد، صرف بیان اینکه عملکرد قابل دفاع نیست، نمی‌تواند جایگزین گزارش عملکرد شود.

از سوی دیگر، افکار عمومی حق دارد بداند که آیا برای مدیریت پسماند استان، برنامه‌ای جامع، زمان‌بندی‌شده و دارای شاخص‌های ارزیابی وجود داشته است یا خیر. اگر چنین برنامه‌ای تدوین نشده، مسئولیت آن با چه نهادی است و اگر تدوین شده، چرا به اهداف خود نرسیده است؟

از پسماند تا تالاب انزلی

اما مساله تنها به پسماند محدود نمی‌شود. یکی از مهم‌ترین قربانیان این ضعف مدیریتی، تالاب بین‌المللی انزلی است؛ زیست‌بومی ارزشمند که سال‌هاست زیر فشار ورود فاضلاب، شیرابه زباله، رسوبات و انواع آلاینده‌ها، بخش مهمی از کارکردهای طبیعی خود را از دست داده است.

واقعیت آن است که بحران تالاب انزلی را نمی‌توان مستقل از بحران مدیریت پسماند تحلیل کرد. هر میزان که مدیریت پسماند ناکارآمد باشد، آثار آن دیر یا زود در رودخانه‌های منتهی به تالاب و در نهایت در خود تالاب نمایان خواهد شد. بنابراین اگر عملکرد مدیریت پسماند غیرقابل دفاع است، چگونه می‌توان عملکرد حوزه حفاظت از تالاب را موفق ارزیابی کرد؟

این موضوع زمانی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که دبیری کارگروه استانی تالاب بین‌المللی انزلی نیز بر عهده اداره کل حفاظت محیط‌زیست گیلان است. به همین دلیل، همان پرسش‌هایی که درباره پسماند

در نهایت، تفاوت میان یک مدیر منتقد و یک مدیر پاسخگو در این نیست که مشکلات را بر زبان بیاورد؛ بلکه در آن است که سهم مسئولیت خود را بپذیرد، عملکرد مجموعه تحت مدیریت خود را با اعداد و اسناد در معرض قضاوت افکار عمومی قرار دهد و نشان دهد که برای اصلاح روندهای گذشته، برنامه‌ای روشن و قابل ارزیابی در اختیار دارد.

شاید امروز، بیش از هر زمان دیگری، گیلان به همین نوع از پاسخگویی نیاز داشته باشد.

منبع: پایگاه تحلیلی خبری مرور

مطرح است، درباره مدیریت تالاب نیز قابل طرح خواهد بود.

در یک سال گذشته این کارگروه چند جلسه برگزار کرده است؟ چه مصوباتی داشته و چه میزان از آنها اجرا شده است؟ اعتبارات اختصاص یافته برای احیای تالاب طی سالهای اخیر چه میزان بوده و این ارقام در مقایسه با تالابهای مشابه کشور، از جمله میانکاله، چه وضعیتی دارد؟ همچنین سرنوشت پروژه‌های مطالعاتی و اجرایی، از جمله پروژه واگذار شده به دانشگاه شهید بهشتی، اکنون در چه مرحله‌ای قرار دارد و نتایج آن چه زمانی در اختیار افکار عمومی قرار خواهد گرفت؟

انتشار گزارش‌های دقیق درباره این موضوعات نه تنها به افزایش اعتماد عمومی کمک می‌کند، بلکه امکان ارزیابی منصفانه عملکرد دستگاه‌های مسئول را نیز فراهم می‌سازد.

ضرورت پاسخگویی به جای کلی‌گویی

مدیریت محیط‌زیست، بیش از هر حوزه دیگری، نیازمند شفافیت، مستندسازی و پاسخگویی است. امروز دیگر افکار عمومی با کلی‌گویی یا بیان جملات انتقادی قانع نمی‌شود. جامعه انتظار دارد بدانند چه اقداماتی انجام شده، چه موانعی وجود داشته، کدام دستگاه‌ها به وظایف خود عمل نکرده‌اند و سهم هر نهاد در وضعیت موجود چه میزان است.

اگر مدیرکل حفاظت محیط‌زیست گیلان، عملکرد مدیریت پسماند را غیرقابل دفاع می‌داند، انتظار می‌رود در ادامه، گزارشی جامع از عملکرد دبیرخانه کارگروه مدیریت پسماند و همچنین کارگروه تالاب انزلی منتشر کند؛ گزارشی که در آن تعداد جلسات، مصوبات، میزان تحقق برنامه‌ها، اعتبارات هزینه‌شده، اقدامات نظارتی، اخطارهای صادرشده، مکاتبات انجام‌شده و پیگیری‌های قضایی به صورت شفاف در معرض دید افکار عمومی قرار گیرد.

بدون چنین گزارشی، این نگرانی وجود خواهد داشت که اعتراف اخیر، بیش از آنکه نقطه آغاز اصلاح ساختارها باشد، به یک موضع‌گیری رسانه‌ای تقلیل یابد.

ته سیگار را با خودت ببر

شاید این ته سیگار با هیاهو

نقاب سیاهی شود بر رخسار زیبای جنگل و طبیعت....

منبع: حامیان محیط زیست گروس

اخبار محیط زیست جهان

مقام‌های جنوب اسپانیا اعلام کردند که در پی وقوع یک آتش‌سوزی گسترده در استان آلمریا، دست‌کم ۱۲ نفر جان خود را از دست داده‌اند.

این آتش‌سوزی‌ها تقریباً دویست کیلومتر مربع از اراضی را در پرتغال، اسپانیا، یونان و فرانسه سوزانده است. با شعله‌ور شدن آتش‌سوزی‌های جنگلی در شرق پیرنه، مقامات تماشاگران را از مسیر مسابقه دوچرخه‌سواری تور دو فرانس که مرحله سوم آن روز دوشنبه در این منطقه به پایان می‌رسد، ممنوع کرده‌اند.

در یونان، شعله‌های آتش‌سوزی جنگلی دو کارخانه را در نزدیکی تسالونیک ویران کرد. در همین حال، در شمال پرتغال، گفته می‌شود که یک آتش‌سوزی بزرگ اکنون تا حد زیادی تحت کنترل است.

منبع: بی بی سی

دمای اقیانوس‌ها در ماه ژوئن رکوردی تاریخی زد

پژوهشگران در ماه ژوئن سال ۲۰۲۶ دمای سطح اقیانوس‌های جهان را با ۲۰.۸۶ درجه سانتی‌گراد، بالاترین دمای ثبت‌شده تاکنون، گزارش کردند.

این روند به همراه پدیده ال‌نینو، افزایش تشدید دمای جهانی را نشان می‌دهد. گرم‌تر شدن اقیانوس‌ها می‌تواند باعث طوفان‌ها، سیلاب‌های شدیدتر، ذوب یخ‌ها و آسیب به اکوسیستم‌های دریایی شود. پژوهشگران در ماه ژوئن امسال رکورد بالاترین دماهای ثبت‌شده تاکنون را در اقیانوس‌های جهان ثبت کرده‌اند. این روند، همراه با پدیده

برخی از قربانیان در داخل خودروهایی پیدا شدند که در میان شعله‌های آتش گرفتار شده بودند. شاهدان می‌گویند سقوط یک خط انتقال برق عامل آغاز آتش‌سوزی بوده و شعله‌ها به سرعت به منطقه‌ای جنگلی در نزدیکی محل حادثه سرایت کرده است.

با این حال، مقام‌های مسئول هنوز علت این آتش‌سوزی را به‌طور رسمی تأیید نکرده‌اند. موج گرمای مداوم با دمایی در حدود ۴۰ درجه سانتی‌گراد، موجب بروز آتش‌سوزی‌های گسترده در جنوب اروپا شده است.

صدها آتش‌نشان در فرانسه، پرتغال و اسپانیا در حال مقابله با آتش‌سوزی‌های بزرگ هستند و هزاران نفر نیز ناچار شده‌اند خانه‌های خود را ترک کنند.

هزاران آتش‌نشان در سراسر جنوب اروپا در حال تلاش برای مهار آتش‌سوزی‌های جنگلی هستند.

دانشمندان برای ماه‌های آینده نیز رکوردهای تازه دمایی را پیش‌بینی می‌کنند.

آب‌های گرم‌تر؛ طوفان‌ها و سیلاب‌های نیرومندتر

گرم‌تر شدن اقیانوس‌ها پیامدهای گسترده‌ای دارد.

افزایش دمای آب دریاها موجب می‌شود جو زمین مدت بیشتری گرم بماند، انرژی بیشتری به طوفان‌ها منتقل شود و میزان تبخیر افزایش یابد.

در نتیجه، احتمال بارش‌های شدید و وقوع سیلاب نیز بیشتر می‌شود. افزون بر این مخاطرات، گرم شدن اقیانوس‌ها به افزایش سطح آب دریاها و همین‌طور ذوب شدن توده‌های یخی دامن می‌زند.

در ادامه بیانیه مطبوعاتی سرویس اقلیمی اتحادیه اروپا آمده است که افزایش دمای سطح اقیانوس‌ها با موج‌های گرمای دریایی مکررتر و شدیدتر همراه است. این موج‌ها به اکوسیستم‌های دریایی و صنعت ماهیگیری آسیب می‌زنند و همچنین می‌توانند شدت موج‌های گرم‌ار در مناطق خشکی مجاور افزایش دهند. سرویس تغییرات اقلیمی کوپرنیکوس اعلام کرده است که این وضعیت را کماکان زیر نظر دارد تا مشخص شود آیا این افزایش دما پدیده‌ای موقتی است یا روندی پایدار.

منبع: دویچه وله

همزیستی بارنشستگان و لک‌ها در روستایی در کرواسی

ال‌نینو در اقیانوس آرام، نشان می‌دهد که مسیر حرکت دمای جهانی همچنان صعودی است.

سطح آب اقیانوس‌ها در ماه ژوئن سال جاری (۲۰۲۶) به بالاترین دمای ثبت‌شده خود تاکنون برای این زمان از سال رسید.

نهاد برنامه‌های اتحادیه اروپا برای پایش تغییرات اقلیمی و نظارت بر محیط زیست دریایی، روز چهارشنبه اول ژوئیه (۱۰ تیر) در شهر بن آلمان این خبر را اعلام کرد.

به گزارش سرویس اقلیمی اتحادیه اروپا، میانگین دمای سطح آب اقیانوس‌های جهان در ۲۱ ژوئن، با ۲۰.۸۶ درجه سانتی‌گراد، حتی از رکوردهای سال‌های ۲۰۲۳ و ۲۰۲۴ نیز فراتر رفته است.

از "قلمروی ناشناخته" تا رکوردهای تازه

طبق پیش‌بینی‌ها، این رکورد تازه، بر الگوهای آب‌وهوایی و اقلیمی در سراسر جهان و همچنین بر اکوسیستم‌های دریایی تأثیر خواهد گذاشت.

کارلو بونتمپو، مدیر سرویس تغییرات اقلیمی کوپرنیکوس، گفت شرایط کنونی می‌تواند نشانه آغاز مرحله‌ای تازه باشد که ما را به "قلمروی ناشناخته" می‌برد.

از آنجا که علاوه بر این امر، انتظار می‌رود پدیده اقلیمی "ال‌نینو" که به شکل نامنظم در اقیانوس آرام رخ می‌دهد، این بار با شدتی غیرمعمول ظاهر شود،

رقمی تقریباً دو برابر میانگین اروپایی که یک تا دو جوجه است.

آدم‌های کمتر، لک‌های کمتر

با پیر شدن جمعیت چیگوچ و مهاجرت جوان‌ترها به شهرها، شمار لک‌هایی که در این روستا لانه می‌سازند نیز دچار کاهش شده است زیرا زمین‌های کشاورزی که روزگاری محل تغذیه آنها بود از چرخه استفاده خارج شده است. با این حال، ساکنان باقی‌مانده روستا هیچ قصدی برای برهم زدن آرامش همسایگان پردار خود ندارند.

ماریان بلوسویچ، بازنشسته، می‌گوید: «لک‌ها پیش از من اینجا بودند و من نمی‌بینم چگونه می‌توانم لانه‌شان را بردارم یا آنها را برانم، وقتی مدام به اینجا برمی‌گردند. این عادت آنها است و من برای طبیعت احترام زیادی قائلم».

عنوان «روستای لک‌ها» همچنان مایه افتخار مردم چیگوچ است و یادآور این نکته که در این گوشه کرواسی، انسان‌ها و پرندگان یاد گرفته‌اند زیر یک سقف با هم زندگی کنند.

منبع: یورو نیوز

دبیرکل سازمان ملل:

هدف قرار دادن متان یک نبرد اقلیمی است که «ما می‌توانیم در آن پیروز شویم»

هر بهار سقف خانه‌های روستای سیگوچ در کرواسی از لک‌های سفید پر می‌شود؛ روستایی که اهالی آن چنان با این پرندگان نزدیک‌اند که آنها را چون اعضای خانواده می‌دانند.

در روستای «کروات چیگوچ»، لک‌ها فقط مهمان نیستند بلکه ساکنان روستا به شمار می‌روند. هر بهار، لک‌های سفید از آفریقا برمی‌گردند و روی بام خانه‌های چوبی سنتی روستا لانه می‌سازند؛ آن قدر زیاد که مدام شمارشان از جمعیت انسانی روستا بیشتر می‌شود.

این پدیده لقب «نخستین روستای لک‌های اروپا» را برای چیگوچ به ارمغان آورده؛ عنوانی که این روستا ۳۲ سال است آن را حفظ کرده است. برخلاف بیشتر نقاط قاره که در آن لک‌ها معمولاً روی درخت‌ها، صخره‌ها یا نزدیک ساحل لانه می‌سازند، اینجا پرندگان مستقیماً در دل زندگی روستایی جا گرفته‌اند.

داور آنزیل، کارمند مرکز اطلاع‌رسانی چیگوچ، می‌گوید: «اینجا لک‌ها روی پشت‌بام انبارها و خانه‌ها لانه می‌سازند، برخلاف دیگر نقاط اروپا که معمولاً در جنگل‌های بلوط، روی صخره‌ها یا بالای دریا دیده می‌شوند. اینجا آنها در تماس نزدیک و همزیستی با مردم زندگی می‌کنند».

تالابی که به پرندگان غذا می‌رساند

چیگوچ در پارک طبیعی لونیسکو پولیه، حدود ۹۰ کیلومتری جنوب‌شرق زاگرب و در بزرگ‌ترین منطقه تالابی حفاظت‌شده کرواسی واقع شده است. اکوسیستم غنی این پارک از حدود ۲۵۰ گونه پرنده پشتیبانی می‌کند؛ یعنی بیش از دو سوم همه گونه‌های پرنده ثبت‌شده در کرواسی، از جمله لک‌های سفید و سیاه.

این فراوانی غذا به طور مستقیم با موفقیت زادآوری لک‌ها پیوند دارد؛ تالاب‌های اطراف قورباغه، ماهی، مار و حشره فراوان در اختیارشان می‌گذارد و به جفت‌های لک در چیگوچ امکان می‌دهد به طور متوسط در هر لانه سه تا چهار جوجه بزرگ کنند؛

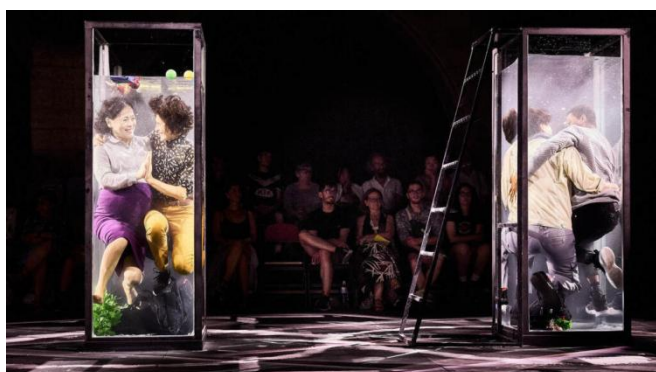

معمولا ال‌نینو در پاییز به جت استریم برخورد میکند اما این بار تأثیرات زود هنگام داشته است. این نشان میدهد گرمای اقیانوس آرام گرمسیری در حال حاضر به ساماندهی امواج جوی کمک میکند که منجر به تشکیل گنبدهای گرمایی پایدار و شدید در آمریکای شمالی شده و تأثیرات پایین دستی آن در اروپا خواهد بود.

البته این موج‌های گرما به‌طور قابل توجهی توسط روند گرمایش بلندمدت تقویت شده‌اند.

منبع: کانال جغرافیدانان ایران

زیر آب، دور از قضاوت؛ «مولجیل» چگونه رنج انسان معاصر را به تصویر می‌کشد؟

نمایش چندرشته‌ای «مولجیل» اثر جینیوب لی که امسال در هشتادمین دوره جشنواره آوینیون در فرانسه به روی صحنه رفته، با الهام از زنان غواص «هائینیو» در جزیره ججو در کره جنوبی -که با حبس کردن نفس خود، به اعماق دریا می‌روند تا برای امرار معاش، صدف‌ها و آبزیان را صید کنند- بدن‌هایی معلق در حوضچه‌های آب را به تصویر کشیده که مخاطب را با مفهوم آسیب‌پذیری و مرز ظریف میان زندگی و مرگ روبه‌رو می‌کند.

در «مولجیل»، حوضچه‌هایی مملو از آب، صحنه اصلی اجرا را شکل می‌دهند و بازیگران، درون آن‌ها غوطه‌ور می‌شوند. این اثر، چهار شخصیت -شامل یک کارمند، یک زن باردار، یک فرد ترانجسیتی و زنی که در آرزوی تغییر ظاهر خود است- را به تصویر می‌کشد که هر یک نمادی از نوعی آسیب‌پذیری و فشارهایی هستند که جامعه بر افراد وارد می‌کند.

آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل متحد، در مراسم پذیرش ابرآلاینده‌ها در هفته اقدام اقلیمی لندن که از ۲۰ تا ۲۸ ژوئن برگزار می‌شود، خطاب به نمایندگان حاضر در مراسم گفت: «بحران اقلیمی در حال شتاب گرفتن است و ما اکنون در مسیر عبور از حد ۱.۵ درجه سانتیگراد در سال‌های آینده هستیم.» او گفت: «کاهش متان مبارزه‌ای است که می‌توانیم در زمان خود در آن پیروز شویم و از آن بهره‌مند شویم. وظیفه ما این است که این جهش را تا حد امکان کوچک، کوتاه و ایمن نگه داریم و دما را دوباره پایین بیاوریم. این امر بدون کاهش چشمگیر انتشار گازهای گلخانه‌ای، از همین حالا، و تسریع تغییر از سوخت‌های فسیلی، از همین حالا، امکان‌پذیر نیست.»

برای انجام این کار، جهان باید به سرعت در مورد ابرآلاینده‌ها، که گازهای گلخانه‌ای قوی مسئول تقریباً نیمی از گرمایش جهانی تا به امروز هستند، اقدام کند.

فناوری موجود می‌تواند متان «فوق العاده

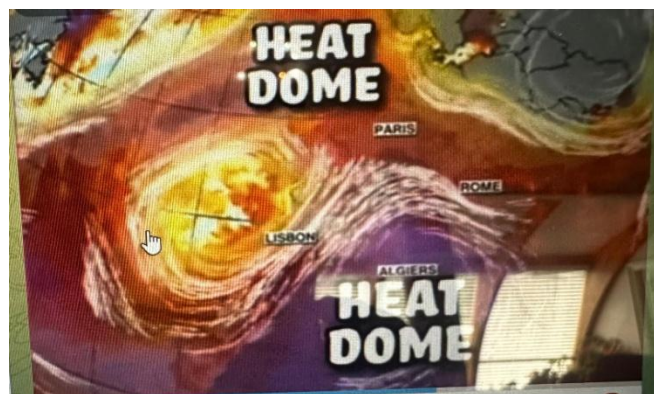
آلاینده» را از بین ببرد

دبیرکل سازمان ملل متحد اظهار داشت: «متان، گازی نامرئی و بی‌بو که عامل نزدیک به یک‌سوم گرمایش جهانی کنونی است، عنصر کلیدی در گاز طبیعی و یک «آبر آلاینده‌ی تمام‌عیار» محسوب می‌شود.» وی افزود که برخلاف دی‌اکسید کربن، متان طی یک یا دو دهه تجزیه می‌شود.

او با اشاره به «فراخوان جهانی برای اقدام علیه متان» که به‌تازگی راه‌اندازی شده، گفت: «کاهش متان، سریع‌ترین ترمز واحدی است که می‌توانیم برای مقابله با گرمایش زمین بکشیم.»

منبع: یورونیوز

گنبدهای حرارتی سیاره را تسخیر کرده اند

گروهش با زنان غواص «هائه‌نیو» که پیش از این انجام شده می‌گوید: «سال گذشته توانستیم نمایشی را که مدت‌ها آرزویش را داشتیم، با حضور خود هائه‌نیوها اجرا کنیم. آنچه بیش از هر چیز مرا تحت تأثیر قرار داد، همزمانی قدرت و آسیب‌پذیری آن‌ها بود. به دلیل لهجه محلی جزیره ججو، ابتدا تصور می‌کردم همیشه عصبانی هستند، اما بعدها فهمیدم چون سال‌ها در دریا کار کرده‌اند، با صدای بلند حرف می‌زنند و این شیوه عادی صحبت کردنشان است.

در نگاه اول، آن‌ها زنانی بسیار سخت‌گیر و قدرتمند به نظر می‌رسیدند، اما در جریان همکاری، جنبه‌های ظریف و انسانی شخصیتشان را نیز شناختم.»

او در ادامه به گفت‌وگویی با یکی از هائه‌نیوها اشاره می‌کند: «از آنجا که بسیاری از مردم کره به تناسخ باور دارند، به او گفتم امیدوارم اگر زندگی امروزان دشوار است، در زندگی بعدی شرایط بهتری داشته باشید.

اما او پاسخ داد: من موجودات زیادی را کشته‌ام و نمی‌دانم آیا اصلاً دوباره متولد خواهم شد یا نه. این جمله تأثیر عمیقی بر من گذاشت.»

کارگردان «مولجیل» در پایان از دشواری‌های این اجرا سخن می‌گوید: «بازیگران واقعاً سختی زیادی را تحمل می‌کنند. آن‌ها مقدار زیادی آب می‌بلعند؛ کافی است سرشان را کمی بالا بیاورند یا تنها یک چرخش انجام دهند تا آب وارد دهان و بینی‌شان شود. با وجود این، باید همچنان حالت چهره و بازی خود را کاملاً طبیعی حفظ کنند. این کار آسان نیست و من واقعاً قدردان تلاش و فداکاری آن‌ها هستم.»

منبع: آر اف ای فارسی

آدرس تماس با بولتن محیط زیست

Bulletinenviro@gmail.com

<https://t.me/chaleshzistbumi>

بدن‌های معلق در آب، مرز شکننده میان زندگی و مرگ را تداعی می‌کنند و در عین حال، پیوندی عمیق با تجربه پناهجویانی برقرار می‌سازند که برای رسیدن به سرزمینی امن، دریا را پشت سر گذاشته‌اند.

«مولجیل» تأملی جمعی درباره همبستگی و تاب‌آوری است؛ اثری که یادآوری می‌کند اگرچه انسان‌ها همچون جزیره‌هایی جدا از یکدیگر زندگی می‌کنند، اما همگی در نهایت در یک دریای مشترک غوطه‌ور هستند.

جینیوب لی (Jinyeob Lee)، کارگردان کره‌ای «مولجیل»، در گفتگو با بخش فارسی رادیو بین‌المللی فرانسه، درباره شکل‌گیری این اثر می‌گوید که ایده اصلی نمایش، از غواصان زن «هائه‌نیو» (Haenyeo) شکل گرفته است. او توضیح می‌دهد: «این غواصان که به طور سنتی برای صید آبزیان، نفس خود را حبس کرده و به اعماق دریا می‌روند، می‌گویند که هر بار برای مردن وارد دریا می‌شویم اما زنده برمی‌گردیم. این جمله تأثیر عمیقی بر من گذاشت و مدت‌ها در ذهنم باقی ماند. همین جمله نقطه آغاز خلق نمایش مولجیل شد.»

کارگردان «مولجیل» درباره شخصیت‌های نمایشش - یک کارمند، یک زن باردار، یک فرد تراجنسیتی و زنی که در آرزوی تغییر ظاهر خود است- توضیح می‌دهد: «تلاش کردم شخصیت‌هایی را انتخاب کنم که نماینده مهم‌ترین مسائل اجتماعی کره باشند.»

او درباره شیوه اجرای نمایش و کار دشوار بازیگران می‌گوید: «بسیاری از تماشاگران می‌پرسند آیا بازیگران برای اجرای این نمایش آموزش‌های ویژه یا تکنیک‌های خاصی برای بازی در آب دیده‌اند. حقیقت این است که وقتی کار را آغاز کردیم، با جسارت زیادی پیش رفتیم؛ بدون اینکه روش مشخصی داشته باشیم.

همان‌طور که می‌گویند، نادانی گاهی آدم را شجاع می‌کند. بازیگران فقط وارد آب می‌شدند و مدام امتحان می‌کردند که چه کاری مؤثر است و چه کاری نیست. به تدریج و در طول تمرین‌ها، تکنیک‌های کنونی شکل گرفت.»

جینیوب لی که در اجرای آوینیون از بازیگران -و نه غواصان- استفاده کرده، با اشاره به یک همکاری ویژه